

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 276, частини першої статті 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення у системному зв'язку з його положеннями статей 245, 258, частини першої статті 268, частини першої статті 277, статей 278, 279, 280

м. К и ї в
3 червня 2014 року
№ 67-у/2014

Справа № 2-58/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 276, частини першої статті 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення у системному зв'язку з його

положеннями статей 245, 258, частини першої статті 268, частини першої статті 277, статей 278, 279, 280.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (далі – Уповноважений) – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 276, частини першої статті 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс) у системному зв'язку з його положеннями статей 245, 258, частини першої статті 268, частини першої статті 277, статей 278, 279, 280 в аспекті таких питань:

– як необхідно розуміти словосполучення „за місцем вчинення правопорушення“, використане в частині першій статті 276 Кодексу;

– чи можна розуміти положення частини першої статті 276 Кодексу таким чином, що розгляд відповідної справи здійснюється на місці вчинення правопорушення негайно після складення протоколу відповідно до статті 254 Кодексу;

– як слід розуміти словосполучення „своєчасне сповіщення“, яке міститься в частині першій статті 268 Кодексу; чи означає воно, що особа має бути проінформована про розгляд справи про притягнення її до адміністративної відповідальності за такий період часу до його початку, який є достатнім для підготовки особи до цього розгляду.

Автор клопотання обґрунтовує практичну необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу неоднозначним їх розумінням відповідними органами державної влади стосовно порядку здійснення адміністративного провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Посилаючись на положення абзацу першого пункту 2.21 розділу II Інструкції з оформлення працівниками Державтоінспекції МВС матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 26 лютого 2009 року № 77, (далі – Інструкція), суб'єкт права на конституційне подання зазначає, що посадові особи органів внутрішніх справ не вбачають різниці між словосполученнями „на місці вчинення правопорушення“ та „за місцем вчинення правопорушення“.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 22 травня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне подання має містити правове обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні (пункт 4 частини другої статті 39); підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України (частина перша статті 93).

Уповноважений не навів правового обґрунтування практичної необхідності в офіційному тлумаченні положень Кодексу, роз'яснення яких він хоче отримати, тобто не дотримав вимог статей 39, 93 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Аналіз конституційного подання та долучених до нього матеріалів дає підстави стверджувати, що розбіжностей у розумінні судами змісту словосполучень „за місцем вчинення правопорушення“ та „на місці вчинення правопорушення“, а також „своєчасне сповіщення“ не вбачається, оскільки положення Кодексу, в яких містяться ці словосполучення, застосовувалися в

різних правових ситуаціях, пов'язаних із вирішенням питань про притягнення осіб до адміністративної відповідальності.

Невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“, є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону.

2.2. У Конституції України визначено вичерпний перелік питань, підвідомчих Конституційному Суду України, одним з яких є офіційне тлумачення Конституції України та законів України (стаття 150).

Обґрунтування практичної необхідності в офіційному тлумаченні положення частини першої статті 276 Кодексу фактично зводиться до тверджень про невідповідність підзаконного акта – Інструкції – положенням Кодексу. Проте питання щодо законності актів органів державної влади віднесені до компетенції судів загальної юрисдикції та відповідно до статті 14 Закону України „Про Конституційний Суд України“ не належать до повноважень Конституційного Суду України.

Таким чином, непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні, є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 14, 39, 45, 50, 93 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 276,

частини першої статті 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення у системному зв'язку з його положеннями статей 245, 258, частини першої статті 268, частини першої статті 277, статей 278, 279, 280 на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ